

ἐπισταμένως. Ὁ κ. Τσουντας ἀποφαίνεται ὅτι δὲν πρέπει ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία νὰ ὑποβληθῇ εἰς οὐδεμίαν δαπάνην δι' ἀνασκαφάς, αἵτινες θὰ ἦσαν μάταιαι. Οὐχ ἥττον τὴν ἀνοιξὶν θὰ μεταβῇ πρὸς ἐξέτασιν τοῦ ἀντρου ὁ διευθυντὴς τῆς Αὐστριακῆς σχολῆς κ. Βίλχελμ.

ΕΥΡΗΜΑΤΑ

Εν Κωνσταντίνῃ τῆς Ρουμανίας ἐργάται καταγινόμενοι εἰς τὴν διοχέτευσιν ὕδατος ἐντὸς τῆς πόλεως ἀνεύρουν πλάκα ἐνὸς καὶ ἡμίσεος μέτρου, ἐν τῇ πλατεῖᾳ Ὁβιδίου, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἡ ἀκόλουθος ἐπιγραφή :

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ
ΤΟΙΝ ΔΙΑΣΗΜΟΤΑΤΟΙΝ
ΚΑΙ ΠΑΤΡΝΑ ΤΗΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΤΟΜΕΩΣ ΛΟΚΕΡΑ
ΠΑΙΣΤΕΙΝΙΑΝΟΝ
Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ

Ἡ πλάξ αὕτη εἶνε μεγάλῃς σπουδαιότητος, διότι γίνεται ἐξ αὐτῆς γνωστὸν ὅτι ἡ Κωνσταντῖνα ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἐκαλεῖτο Τόμις.

— Ἐν Πειραιεὶ ἀνευρέθη ἀρχαῖος τάφος καλυπτόμενος ἀπὸ ἐπιτύμβιον πλάκα μετ' ἐπιγραφῆς. Εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ἦσαν καὶ ἄλλοτε εὐρεθῇ τάφος, ἐξ οὗ εἰκάζεται ὅτι εὐρίσκετο ἐκεῖ ἀρχαῖον νεκροταφεῖον τῆς μετὰ τὰ Μηδικὰ ἐποχῆς. Πιθανὸν νὰ ἐνεργηθῶσι εἰς τὸ μέρος αὐτὸ γενικαὶ ἀνασκαφαί.

— Εἰς τὴν ὁδὸν Ἀχαρνῶν ἐν Ἀθήναις ἀνασκαπτομένου οἰκοπέδου τιμὸς ἀνευρέθησαν ἀρχαῖοι τάφοι Ρωμαϊκῆς ἐποχῆς, περιέχοντες ἀγγεῖα καὶ ἄλλα ἀσημάντου ἀξίας ἀντικείμενα.

— Ἐν εὐρύματι καλλιτεχνικὸν μεγίστου ἐνδιαφέροντος ἀνεκαλύφθη τελευταῖος εἰς τὸ Δουεῖ. Εἰς ἓνα πλειστηριασμὸν τῶν ἐπιπλυν τὰ ὁποῖα ἀφῆκαν τὸ τάγμα τῶν Βενεδικτίνων ἀπερχόμενον, μετὰ τῶν ἄλλων πρὸς πώλησιν ἐκτεθειμένων ἀντικειμένων, εὐρίσκετο καὶ ἀριθμὸς τις παλαιῶν εἰκόνων τῶν ὁποίων τὰ σχήματα ἐχάνοντο ὑπὸ τῶν παχύτατον κάλυμμα τοῦ κονιορτοῦ. Συλλέκτες τις εἰκόνων εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν ἐμάντευσε τὸν χρωστῆρα μεγάλου ζωγράφου τεθεῖσα εἰς τὴν δημοπρασίαν ἡ εἰκὼν κατεκυρώθη ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀντὶ εἰκοσι φράγκων. Ὅταν ἐπέστρεψεν εἰς τὸ οἶκμά του ἔσπευσε νὰ τὴν ἐκπλύνῃ ὀλίγον μετὰ κατὰ νερὸν καὶ φαντάζεται τις τὴν ἐκπλήξιν του ὅπου εἰς μίαν γωνίαν τοῦ ἔργου παρετήρησε ν' ἀναφαίνεται ἡ χρονολογία καὶ ἡ ὑπογραφή τοῦ Δαυὶδ Τενιέ, τοῦ υἱοῦ. Τὸ ἔργον, ἀπολύτως ἄθικτον, εἶναι θυμασίον.

— Ἐν Ἀμοργῷ κατεσχέθη ἐν ἐπιγραφῇ πλάξ ἐκ μαύρου λίθου ὕψους 50 ἐκατοστῶν ἐφ' ἧς σώζονται ἔχνη ἀρχαιοτάτης Βουστροφιδίου γραφῆς τοῦ 5ου αἰῶνος. Ἡ πλάξ εἶναι Βυζαντινῇ.

— Κατεσχέθη ἀνάγλυφον ἐκ στήλης μετ' ἀετωμάτων, ἅτινα φέρουσι τύμπανον καὶ ἀνάγλυπτον ἄσπιδος. Εἰκονίζει ἐντὸς πλατεῖας γυναῖκα μετὰ ποδῆρη χιτῶνα καὶ κεκρύφαλον. Πρὸ αὐτῆς ἵσταται παιδίσκη κρατοῦσα πυξίδα ἡγεωμένην, φέρε δ' ἐπιγραφὴν : «Ζωσίην ἐπιτυχάνοντως Μιλησία».

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΕΞΕΛΘΗΣΑΝ

Σωτηρίου Κόρτσα. Ἡ Βάσις βαλαντωμένη. Διήγημα. Ἐν Ἀθήναις.

Ἀχ. Καραβία. Μακεδονία. Δοῦμα εἰς πράξεις τοῦ 1875. Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Μακεδονικοῦ Συλλόγου. Ἐν Ἀθήναις. Δρ. 1,50.

Ἰ. Δημητρουπόλου. Τὰ ζιζάνια καὶ τ' ἀγκάθια.

Διηγήματα γεγραμμένα μετὰ τέχνην καὶ ἀναγνωστικώμενα πολλὰ εὐχαρίστως. Διακρίνει τις εἰς τὸν συγγραφεὰ μίαν τάσιν πρὸς τὴν ψυχολογίαν, ἄξιαν προσοχῆς.

Κ. Παπαμυχαλοπούλου. Περιήγησις εἰς τὸν Πόντον. Ἐθνικώτατον ἀνάγνωσμα. Πολύτιμοι πληροφορίες περὶ Ἑλληνικωτάτων μερῶν, μέλει τῶν δόσιων δὲν ἐφθασε δυστυχῶς ἡ μερίμνα μας.

ΑΓΓΕΛΛΟΝΤΑΙ

Στάχυα καὶ παπαροῦνες. Ὑπὸ Γρ. Ξενοπούλου. (Ἐντυπώσεις, χρονογραφήματα, κριτικαὶ μελέται).

Αἱ Ἀναμνήσεις. Ἔτος ΣΤ'. Ἐν Κων/πόλει. Ὑπὸ Κορν. Προβεζάντου καὶ Ἐμ. Ταβανάκη. Ἡ ἐκτύπωσις ἐν Ἀθήναις.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

H. P. Nenot. Monographie de la Nouvelle Sorbonne. Μετὰ 50 ἡλιουτυπῶν. Φρ. χρ. 150.

Giornale d'Arte. Περιεχόμενα. Caserta Vecchia.—La relazione degli artisti sul Museo Nazionale.—Due pittore del Rinascimento.

J. d'Udine. L'orchestration des couleurs. Παρίσι.

La Revue du bien. Ἀρ. 11. Ἔτος Γ'. Περιέχει μελέτην περὶ ζωγράφου καὶ γλύπτου Abel de Chalanbert, περὶ τοῦ ζωγράφου τοῦ εἰδικοῦ διὰ τὴν ἀπεικόνισιν ἀγωνισμάτων ἱππικῶν Magne de la Groix, σχέδια ἐπίσης καὶ αὐτογραφίαν τοῦ Léonard de Vinci.

Brian, Dictionnaire des Peintres et sculpteurs (Νέα Ἔκδοσις).

Harvard. Dictionnaire de l'ameublement et de la décoration 100 φρ. (Νέα Ἔκδοσις).

Etudes sur la forme des plantes (Δοκτὸρον).

Robinson. Art civique moderne.

L. Williams. Toléde et Madrid.

Encyclopædia britannica Τόμος 33.

Th. Perkins. Saint—Albans.

Delavault. Peintures de l'ancien Inverness.

Jackson. Sculpture du bois.

— Τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ Studio (ἀρ. 128) περιέχει ἄρθρα συνοδευόμενα ὑπὸ εἰκόνων περὶ τοῦ Οὐάστλερ ὅτε ἦτο ἐν Βενετίᾳ, περὶ τῆς τελευταίας ἐτησίως ἐκδόσεως τῆς καλλ. σχολῆς ἐν Γλασκῶβη, περὶ τοῦ ζωγράφου Cockerell, τοῦ Δανοῦ θαλασσογράφου Holst, περὶ τῆς νεωτέρας Ρωσικῆς τέχνης, περὶ τοῦ ζωγράφου Wilson, θανόντος τῷ 1890, καὶ περὶ τῶν μοιρβοδωραφικῶν τοῦ May. Τὸ Studio θὰ ἐκδόσῃ προσεχῶς εἰδικὸν τεῦχος διὰ τὰ ἔργα τοῦ Turner.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΑΣ

Ποδηλατικὸν γύμνασμα. — Ἡ παρατιθεμένη εἰκὼν παριστᾷ νεώτατον καὶ περιεργότατον γύμνασμα διὰ ποδηλάτου, τὸ ὀνομασθὲν Ἀγγλιστὶ Looping the Loop. Τα πρῶτα πειράματα ἐγένοντο ἐν Ἀμερικῇ. Διὰ τοῦ γυμνασματος τούτου ὁ ποδηλατιστὴς ἐκτελεῖ πλήρη τὴν περιγραφὴν ἐνὸς ἀπεράντου κύκλου, ὅτε ὁ ποδηλατιστὴς ἔχει ἐν τινι ἀστραπιαίᾳ στιγμήν τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω, καὶ τοὺς πόδας πρὸς τὸ ἄνω. Ὁ ἐκτελὼν τὸ θαῦμα τοῦτο λέγεται Βάνδερφορντ, ὁφείλεται δὲ ἡ ἐπιτυχία εἰς τὴν μεγίστην ταχύτητα, ἀταραξίαν καὶ δεξιότητα αὐτοῦ. Τὸ ποδηλάτου εἶνε ἐλαφρότατον. 35 χιλιόγραμμα ζυγίζει καὶ εἶνε ὁλόκληρον ἐκ καουτσούκ. Ἡ ταχύτης ὑπολογίζεται εἰς 80 χιλιόμετρα τὴν ὥραν, ἐν ἀναλογίᾳ.

Jean Moréas.—Πολὺς λόγος ἐγένετο κατ' αὐτὰς ἐν τῷ Παρισιῶν τύπῳ περὶ τοῦ αὐτοῦ Ἑλλήνου ποιητοῦ κ. Γ. Παπαδιαμαντοπούλου, τοῦ ὑπὸ τῶν ψευδώνυμων Μορέας γνωστοῦ. Ὁ Μορέας μετέφρασεν ἐμμέτρως εἰς τὴν Γαλλικὴν τὴν «Ἰφιγένειαν» τοῦ Εὐρυπίδου, παρασταθεῖσαν πανηγυρικῶς εἰς τὸ Ὀδέον.

Οὐξέστλερ. — Ὁ ἄρτι θανὼν ἐπιφανὴς Ἀμερικανὸς ζωγράφος.